

Fragmentets inskrift är — **ina × suni × arnki** —. Det första ordet torde vara att suppleras till [**s**]ina *sina* ack. pl. m. af 'sin'. Det sista är förra delen af ena sonens namn *Arn-*, namnets senare del kan hafva varit **k[iti]**, **k[i]** jfr *arkil*, L. 449.

I fonetisk transskription är inskriften alltså: — [*s*]ina *syni* *Arnk[æll]* — i öfversättning: »— sina söner, Arnkel —».

### 30. Norra Möckleby kyrkogård.

Pl. XIX. Fig. 30.

Frigelius meddelar i kanten på ett blad med en teckning af »N. Möckleby kyrkia», som synes vara besökt 1749, följande uppgift: »På gårde i Norra Möckleby prostgård ligger ett litet stycke af en Runsten». Uppgiften åtföljes af en teckning, utvisande ett par slingor, som i fragmentets ena ända gå jämnasides men skiljas åt alltmera, ju närmare de komma den andra ändan. Runor äro antydda med lodräta streck.

### 31. Runstens kyrka.

Pl. XX. Fig. 31.

**Litteratur:** B. 1056 —. L. 1303 —. Rhezelius, *Monumenta Runica in Ölandia*, koncept n:r 22, utskriften n:r 15. — Frigelius, Handskr. saml. i Kalmar stiftsbibliotek. — Teckningar af H. A. R. Sidén 1874 i ant. top. ark. — Hilfelting, *Resa* 1797, text s. 36. — S. Söderberg, *Runologiska och arkeologiska undersökningar på Öland*, ATS. IX, 2 (1886) s. 20.

Om runstenens plats yttrar Frigelius: »På Runstens kyrkiogård söder om kyrkian. — Ett annat stycke af denna sten skall ligga inuti kyrkian». Nu är runstensstycket inmuradt inuti kyrkan i sakristians norra vägg, sålunda att inskriften är blottad. Runstenens ämne är kalksten. Højden är 1,49 m., bredden nedtill 1,18 m., upptill 1,08 m. Slingans bredd 11—12 cm.

Stenen är mycket skroflig; öfre och högra sidan af stenen afskuren — på senare sidan synes dock öfverst foten af runorna.

Inskriften är bevarad i början och slutet som i B. 1056, där dock ett par felaktigheter förekomma, och är följande:

†††††††††† : †† : †††† : †††† : — — : ††††† . . †††† . †††

Translitteration: **aupbiarn : lit : reisa : stein : — — : hialbi : sialu . has**

Namnet är isl. *Auðbiörn*, Hkr. I, 11, fsv. *Odbernus*, SD. III, 89 (1312 Uppl.).

Transskription: *Auðbiarn lét ræisa stæin* — — *hialpi : sialu . hans*

Öfversättning: *Audbjörn lät resa sten* — — (Gud) hjälpe hans själ!